ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν ἐννέα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καί ἡ νύξ ὥρας 13

1. Τετάρτη. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος. († 250). Περπετούας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ († 202). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάροις τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον *«Οὐράνιος χορός»*, τοῦ μάρτυρος *«Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»* καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος δ΄, πρὸς τὸ *«Ἐπεφάνης σήμερον»*.

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσᾴδοντες.

Ἀπόστολος παραλειφθείς, Κυρ. κη΄ ἐπιστ. (Κολασ. α΄ 12-18)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τετ. ις΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ΄ 28-38). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστί»*. Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. *1. Ὅπου ἑορτάζεται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου συμψάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ* «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». *Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν* «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητική.

2. † Πέμπτη. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια *«Οὐράνιος χορός»*, Δόξα, *«Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Εἴσοδος, *«Φῶς ἱλαρόν»*, προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων· α) *«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν»·* β) *«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».*

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη»* τρίς. Ἀπόλυσις *«Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».*

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη».*

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* τὸ *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη»* τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζήτει Φεβρ. 2, *«Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἰερουσαλήμ»* (Λκ. β΄ 25-32).

Ὁ ν΄ ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς 6 («ἄνευ στίχων»).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἱρμοὶ *«Χέρσον ἀβυσσοτόκον»·* (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) εἰς τὴν θ΄ ᾠδὴν τὰ μεγαλυνάρια *«Ἀκατάληπτον ἐστὶ»* μέχρι τοῦ *«Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ»*, ἀπὸ δὲ τοῦ *«Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν»* συμψάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς (ὁ εἱρμὸς καὶ τὸ α΄ τροπάριον δίς), εἶτα ὁ εἱρμὸς *«Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ».*

Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη».*

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ *«Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη»* καὶ τὸ κοντάκιον *«Ὁ μήτραν παρθενικήν»*. Εἶτα τὸ τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος 2ας Φεβρ., *«Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας»* (Ἑβρ. ζ΄ 7-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, *«Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς»* (Λκ. β΄ 22-40).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι»* (ἀντὶ τοῦ *Ἄξιον ἐστίν*).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ *«Ποτήριον σωτηρίου»**· *«Εἴδομεν τὸ φῶς»*. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Εἰδήσεις. *1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ᾽ ἑκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.*

2. Μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς εὐχὴ ἀπολύσεως λέγεται ἡ ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς παρατεθεῖσα.

3. Ἐπίσης ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ψαλοῦν ἀντίφωνα εἰς τὴν λειτουργίαν, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἀλλ᾽ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς».

3. Παρασκευή. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὅρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. λγ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Πέτρ. α΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων, 3ης Φεβρ. (Λκ. β΄ 25-38).

4. Σάββατον. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὁσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος († 347).

---

* Ἐπειδὴ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς εἶναι μὲν θεομητορική, μετέχει ὅμως καὶ δεσποτικοῦ χαρακτῆρος, εἶναι δυνατὸν νὰ ψαλῇ τὸ ἰδιαίτερον αὐτῆς κοινωνικὸν *«Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν· ἀλληλούια»*. Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ ὁμοία ἑορτὴ (ὡς δεσποτοθεομητορικὴ) τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀνέκαθεν εἶχεν ἴδιον κοινωνικόν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λγ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Τιμ. β΄ 11-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ις΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη΄ 2-8).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ (ΙϚ΄ ΛΟΥΚΑ) ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Ἀγάθης μάρτυρος († 251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774). Ἦχος α΄, ἑωθινὸν α΄ (τυπικὸν Τριῳδίου §§1-3 καὶ Ὑπαπαντῆς §§14-15).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Ἄρχεται τὸ Τριῴδιον

Σημείωσις. *Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμψαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριῳδίου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἔν τισι ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑσπερινοῦ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ηὐτρεπισμένου σκίμποδος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριῳδίου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίοις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνος μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τὸ Τριῴδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριῳδίου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.*

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη»*· κοντάκιον *«Ὁ μήτραν παρθενικήν».*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ *«ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»*, ἀναστάσιμα 4, τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου *«Μὴ προσευξώμεθα»* (δίς) καὶ *«Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ»* (ἅπαξ), καὶ τῆς ἑορτῆς 3 προσόμοια (5ης Φεβρ.) *«Νόμον τὸν ἐν γράμματι»* κ.λπ., Δόξα, *«Παντοκράτορ Κύριε»,* Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου *«Τὴν παγκόσμιον δόξαν».*

ΕΙΣΟΔΟΣ, *«Φῶς ἱλαρόν»,* τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου *«Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου»,* Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς *«Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος»* (5ης Φεβρ. εἰς τὸ Καὶ νῦν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ *«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος»,* Δόξα, Καὶ νῦν, *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη».*

ΑΠΟΛΥΣΙΣ *«Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός».*

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ *«Ἄξιον ἐστί»,* τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη».*

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* ἀπολυτίκια *«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος»,* Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη».* [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ᾽ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς (5 Φεβρ.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὸν ν´ ψαλμὸν τὰ ἰδιόμελα Δόξα, *«Τῆς μετανοίας»,* Καὶ νῦν, *«Τῆς σωτηρίας»* καὶ εἰς τὸν στίχον *«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός», «Τὰ πλήθη».*

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ´ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῴδιον κάθισμα τοῦ Τριῳδίου *«Ταπείνωσις ὕψωσε κατῃσχυμένον»,* Δόξα, τὸ ἕτερον *«Ταπείνωσις ὕψωσε πάλαι τελώνην»,* Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον κάθισμα τῆς ἑορτῆς *«Νηπιάζει δι᾽ ἐμέ»* (Φεβρ. 2, μετὰ τὸν πολυέλεον)· ἀφ᾽ ϛ´ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ *«Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ἅγιος Κύριος»,* τὸ α´ ἀναστάσιμον *«Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν»,* τοῦ Τριῳδίου *«Ὑψηγορίαν φύγωμεν»* καὶ τῆς ἑορτῆς *«Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον»* (5ης Φεβρ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, ἤτοι α – *«Ἀνάστηθι, Κύριε»,* β – *«Ἐξομολογήσομαί σοι»*), Δόξα, *«Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι»,* Καὶ νῦν, *«Ὑπερευλογημένη».* Δοξολογία μεγάλη, *«Σήμερον σωτηρία».*

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἂν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β´ *«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις»*, εἰς δὲ τὸ γ´ *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη»*). [Ἂν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς´ ᾠδὴ τοῦ Τριῳδίου εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς».*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια *«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον *«Ὁ μήτραν παρθενικήν».*

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. λγ´ ἐπιστ., *«Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ»* (Β´ Τιμ. γ´ 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις´ Λουκᾶ, *«Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν»* (Λκ. ιη´ 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ *«Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»,* καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἴδησις. *Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης ἑβδομάδος, ἥ τις καὶ «προφωνήσιμος» καλεῖται, «καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν» (Θεόδωρος Βαλσαμῶν).*

6. Δευτέρα. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α´ αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου († 891).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λδ´ ἑβδ. ἐπιστ. (Β´ Πέτρ. α´ 20-β´ 9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιζ´ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ´ 9-13).

Εἴδησις. *Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου –προστάτου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρικὴ συνοδικὴ λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῇ ἀποφάσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἰδιαιτέρα ἀκολουθία τοῦ ἁγίου συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς φυλλάδος, ἀλλ᾽ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλονται καὶ τὰ 6 ἑσπέρια προσόμοια τοῦ ἱεράρχου, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου, ἅ περ ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου.*

7. Τρίτη. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου (δ´ αἰ.), Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος († 946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λδ´ ἑβδ. ἐπιστ. (Β´ Πέτρ. β´ 9-22)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιζ´ ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ´ 14-23).

8. Τετάρτη. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ὕμνων τῆς ἑορτῆς (μεθεόρτων) ἄνευ καταβασιῶν καὶ δοξολογίας μεγάλης, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λδ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Β΄ Πέτρ. γ΄ 1-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ΄ 24-31).

9. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος († 257), Μαρκέλλου ἐπισκ. Σικελίας, Φιλαγρίου ἐπισκ. Κύπρου, Παγκρατίου ἐπισκ. Ταυρομενίου (δ΄ αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς καταλιμπανομένων ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν, ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ τοῦ συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 9ης τοῦ μηνός. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λδ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Ἰωάν. α΄ 8-β΄ 6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ΄ 31-ιδ΄ 2).

10. Παρασκευή. Χαραλάμπους ἱερομ. τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ΄ αἰ.).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον *«Χαῖρε, κεχαριτωμένη»*· κοντάκιον *«Ὁ μήτραν παρθενικὴν»*.

Ἡ ἀκολουθία ἑορτάσιμος οὖσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· ἐπισφραγιστικὸν τοῦ ἀπολυτικίου τὸ ὁμόηχον α΄ θεοτοκίον *«Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον»*.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, ζήτει Τρίτῃ ιβ΄ ἑβδ. Λουκᾶ, *«Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων»* (Λκ. κα΄ 12-19). Κανόνες· ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως, καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ *«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»*.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον *«Προστασία»*· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 15ης Δεκ.– τοῦ ἁγίου, ζήτει 26

Ὀκτ., *«Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι»* (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ΄ ἑβδ. Ἰωάν., *«Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν»* (Ἰω. ιε΄ 17-ις΄ 2). Κοινωνικὸν *«Εἰς μνημόσυνον»*.

11. Σάββατον. Βλασίου ἱερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ *«Θεὸς Κύριος»* (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44)· εἰς τὸ *«Κύριε, ἐκέκραξα»* δεσποτικὰ τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ ἕτερα 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου, ψάλλομεν δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ δοξαστικὰ τοῦ ἁγίου· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. λδ΄ ἑβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. ς΄ 11-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιζ΄ ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ΄ 46-κα΄ 4, η΄ 8).

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ). Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἀντωνίου (Β΄) Κων/πόλεως († 901), Χρίστου νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ († 1748). Ἦχος β΄, ἑωθινὸν β΄ (τυπικὸν Τριῳδίου §§4-6).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον *«Καὶ τρόπων μέτοχος»*· κοντάκιον *«Ὁ θεῖος βλαστός»*.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ *«ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»* ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Τριῳδίου 3, Δόξα, *«Ὢ πόσων ἀγαθῶν»,* Καὶ νῦν, *«Παρῆλθεν ἡ σκιά»*.

ΕΙΣΟΔΟΣ, *«Φῶς ἱλαρόν»,* τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, *«Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς»,* Καὶ νῦν, *«Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου»*.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ *«Ὅτε κατῆλθες»,* Δόξα, Καὶ νῦν, *«Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν»*. Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ *«Ἄξιον ἐστί»,* τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια *«Ἐλέησον ἡμᾶς»* κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* τὸ ἀπολυτίκιον *«Ὅτε κατῆλθες»,* Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, *«Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν»*. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα *«Τῆς μετανοίας»* κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ στίχου *«Δόξα σοι, ὁ Θεός»*. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ μεσῴδιον κάθισμα* τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ᾽ ϛ΄ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ *«Τὴν Μωσέως ᾠδήν»*· *«Τὴν τιμιωτέραν»* καὶ ὁ εἱρμὸς *«Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσεν»*.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ἅγιος Κύριος»,* τὸ β΄ ἀναστάσιμον *«Τὸν λίθον»* καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου 3, Δόξα, *«Πάτερ ἀγαθέ»,* Καὶ νῦν, *«Ὑπερευλογημένη»*. Δοξολογία μεγάλη, *«Σήμερον σωτηρία»*.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ϛ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριῳδίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια *«Ὅτε κατῆλθες»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου *«Τῆς πατρῴας δόξης σου»*.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. λδ΄ ἐπιστ., *«Πάντα μοι ἔξεστιν»* (Α΄ Κορ. ϛ΄ 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ΄ Λουκᾶ, *«Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς»* (Λκ. ιε΄ 11-32).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιόν ἐστιν»*.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ *«Αἰνεῖτε»*· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἴδησις. *Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρούσης πρὸ τῆς ἀπόκρεω ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.*

---

* Μεσῴδιον κάθισμα, ἦχος α΄, πρὸς *«Τὸν τάφον σου, σωτήρ»*.

Ἀγκάλας πατρικὰς διανοῖξαί μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶν τοῦ ἐλέους σου, νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν, σοὶ γὰρ Κύριε ἐν κατανύξει κραυγάζω· ἡμάρτηκα, σῶσόν με.

(Κων. Παπαγιάννη, «Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ Τριῴδιον», Θεσσαλονίκη 2006, σ. 27 καὶ 28).

13. Δευτέρα. Μαρτινιανοῦ ὁσίου (ε´ αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λε´ ἑβδ. ἐπιστ. (Α´ Ἰω. β´ 18-γ´ 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ἀπόκρεω (Μρ. ια´ 1-11).

14. Τρίτη. Αὐξεντίου ὁσίου († 470). Ἀβραὰμ (ε´ αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ´ αἰ.) τῶν ὁσίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λε´ ἑβδ. ἐπιστ. (Α´ Ἰω. γ´ 9-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ´ 10-42).

15. Τετάρτη. Ὀνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε´ αἰ.), Μαΐωρος μάρτυρος, Ἀνθίμου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. λε´ ἑβδ. ἐπιστ. (Α´ Ἰω. γ´ 21-δ´ 11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ´ 43-ιε´ 1).

16. Πέμπτη. Παμφίλου μάρτυρος († 307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. λε´ ἑβδ. ἐπιστ. (Α´ Ἰω. δ´ 20-ε´ 20)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε´ 1-15).

17. Παρασκευή. Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (α´ αἰ.), Αὐξιβίου ὁσίου, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, Θεοστηρίκτου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ Βυζαντίου († 1795) τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. λε´ ἑβδ. ἐπιστ. (Β´ Ἰω. 1-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ἀπόκρεω (Μρ. ιε´ 20, 22, 25, 33-41).

18. † Ψυχοσάββατον. «Μνήμη πάντων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν». Λέοντος πάπα Ῥώμης († 461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ´ αἰ.). (Τυπικὸν Τριῳδίου §§7-9· τὰ σχετικὰ τοῦ β´ ἤχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου.)

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον *«Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»*· κοντάκιον *«Πίστιν Χριστοῦ»*.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός [καὶ τὸ Ψαλτήριον].

ΕΙΣ ΤΟ *«ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»* –εἰς στίχους 6–, ἑσπέρια μαρτυρικὰ τοῦ β´ ἤχου 3 (*«Τῶν ἁγίων μαρτύρων», «Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν», «Μεγάλη ἡ δόξα»*), καὶ προσόμοια τῶν κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) *«Τῶν ἀπ᾿ αἰῶνος σήμερον»* κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον *«Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι»,* Καὶ νῦν, τὸ α´ θεοτοκίον τοῦ ἤχου *«Παρῆλθεν ἡ σκιά».*

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ *«Φῶς ἱλαρόν»,* ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ διάκονος) τὴν ἐκφώνησιν *«Ἑσπέρας· προκείμενον»,* καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, εἰς ἦχον πλ. δ´, τὸ *«Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια»* ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β´ *«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω»,* τὸ δὲ γ´ *«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν»·* εἶτα εὐθὺς τὸ *«Καταξίωσον»* κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ β´ ἤχου*, ἤτοι· α) ἄνευ στίχου *«Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ»,* β) μὲ στίχον *«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ»,* γ) μὲ στίχον *«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Τῶν ἁγίων σου τὰ πλήθη»,* δ) μὲ στίχον *«Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν»,*

---

* Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλεται κανονικῶς τὸ δ´ μαρτυρικὸν καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα τοῦ ἤχου, ὡς ἑξῆς.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι, Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος. *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.*

Οἴμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχή, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Δι᾿ ὃ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.*

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾗ τὰ κρυπτὰ τῆς ἑκάστου πράξεως, φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσῃς με.

«Πᾶσα πόλις καὶ χώρα» (ζήτει ταῦτα ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου τῷ Σαββάτῳ πρωὶ εἰς τοὺς αἴνους, ἦχος β´), Δόξα, *«Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις»*, Καὶ νῦν, τὸ μετ᾽ αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον *«Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε»*.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ *«Νῦν ἀπολύεις»* οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β´ ἤχου *«Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις»* ἄνευ τῶν εἱρμῶν εἰς τὰ ἑξῆς προΰμνια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἑκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ *«Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·*

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ *«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται»·*

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ *«Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι»·*

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ *«Καὶ νῦν καὶ ἀεί»·*
μετὰ τὴν θ´ ᾠδὴν ὁ εἱρμὸς αὐτῆς *«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον»* ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ *«Ὁ βάθει σοφίας»*, Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ *«Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα»*, Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Σὲ καὶ τεῖχος»*, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς *«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός»*.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *«Ὅτι ἐλεήμων»* ψάλλονται τὰ τροπάρια *«Μετὰ πνευμάτων δικαίων»* κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὑρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς *«Κύριε, ἐλέησον»* γ´.

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ᾽ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ᾽

ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον»· ὁ χορὸς *«Κύριε, ἐλέησον»* γ´ χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται»· ὁ χορὸς *«Κύριε, ἐλέησον»* γ´ χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς *«Παράσχου, Κύριε».*

Ὁ ἱερεὺς *«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν»*, ὁ χορὸς *«Κύριε, ἐλέησον»* ἅπαξ.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ᾽ αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ...»

Ὁ χορὸς *«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν»* ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς *«Σοφία»*· *«Ὁ ὢν εὐλογητὸς»* κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ *«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»*, ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων *«Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε»* κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον *«Ὁ βάθει σοφίας»*.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ *«Θεὸς Κύριος»* ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ΄ τὸ *«Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια»* τετράκις, δὶς ἄνευ στίχου καὶ δὶς ἐφύμνιον τῶν στίχων *«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν»*. Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ᾽ ἐκφωνήσεως *«Ὅτι σὸν τὸ κράτος»*.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικὰ τοῦ β΄ ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) *«Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἁγίους», «Ἀθλοφόροι Κυρίου», «Ἀπόστολοι, μάρτυρες»* –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου *«Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν»*. Εὐθὺς (ἐν ταῖς ἐνορίαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὰ βημόθυρα, ἵσταται πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὑρίσκονται τὰ προτεθέντα κόλλυβα, καὶ ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Κατόπιν οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κάθισμα *«Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν»*, Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ *«Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ»*, Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας»*.

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἱρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) *«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε»*, β) *«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν»*, γ) *«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται»**. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἱρμὸς αὐτῆς (τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου), ἡ αἴτησις, καὶ τὸ μεσῴδιον κάθισμα *«Ὁ δι᾽ ἡμᾶς ὑπομείνας»* μετὰ τοῦ θεοτοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· ἀφ᾽ ς΄ ᾠδῆς ὁ εἱρμὸς αὐτῆς, ἡ αἴτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριῳδίου.

---

* Ἂν ἀπαιτηθῇ δ΄ στίχος, λέγεται ὁ ἑξῆς· *«Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»*, εἰ δὲ καὶ ἕτερος, ἐπαναλαμβάνεται εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ *«Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν»* ψάλλεται ὁ εἱρμὸς τῆς η´ ᾠδῆς *«Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ»· «Τὴν τιμιωτέραν»,* ὁ εἱρμὸς τῆς θ´ ᾠδῆς *«Τὸν προδηλωθέντα»* καὶ τὸ *«Ἄξιον ἐστίν».*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων»,* τὸ ἕτερον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια *«Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες»* κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. *«Σοὶ δόξα πρέπει»* καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα *«Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν»* καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β´ ἤχου) *«Ῥύμην τοῦ θανάτου»* κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου *«Ἄλγος τῷ Ἀδάμ»,* Καὶ νῦν, θεοτοκίον, *«Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι»,* τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ *«Ὁ βάθει σοφίας»,* Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον *«Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα»,* ὡς ὁρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Τριῳδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἡ γ´ καὶ ἡ ς´ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἂν ὅμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας («τῶν καθημερινῶν»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις».*

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια *«Ὁ βάθει σοφίας»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον *«Μετὰ τῶν ἁγίων».*

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, *«Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν»* (Α´ Θεσ. δ´ 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, *«Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε»* (Λκ. κα´ 8-9, 25-27, 35-36).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ *«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». «Εἴδομεν τὸ φῶς». «Πληρωθήτω».*

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια *«Μετὰ πνευμάτων δικαίων»* κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημό-

συνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἑσπερινῷ· μετὰ τὴν εὐχὴν *«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων»,* τὸ *«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν»* τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα οἱ χοροὶ τὸ *«Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου»* (γ´), ὁ ἱερεὺς *«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος»,* καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α´ αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589). Ἦχος γ´, ἑωθινὸν γ´ (τυπικὸν Τριῳδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον *«Ὁ βάθει σοφίας»·* κοντάκιον *«Μετὰ τῶν ἁγίων».*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ *«ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»* ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου προσόμοια 4 *«Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι»* κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριῳδίου *«Ὅταν τίθωνται θρόνοι»*, Καὶ νῦν, *«Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».*

ΕΙΣΟΔΟΣ, *«Φῶς ἱλαρόν»,* τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, *«Οἴμοι, μέλαινα ψυχή»,* Καὶ νῦν, *«Ἀνύμφευτε παρθένε».*

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ *«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια»,* Δόξα, Καὶ νῦν, *«Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».*

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς *«Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς»,* Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Ὑπὸ τὴν σήν, δέσποινα»,* τὰ τριαδικὰ *«Ἄξιον ἐστί»,* τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια *«Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».*

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* ἀπολυτίκιον *«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια»,* Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, *«Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».* [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος *«Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».*]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα *«Τῆς μετανοίας»* κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ´ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσῴδια τοῦ Τριῳδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου *«Τὸν πάντων ποιητήν»*)· ἀφ' ϛ´ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριῳδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἱρμοὶ *«Βοηθὸς καὶ σκεπαστής». «Τὴν τιμιωτέραν»,* ὁ εἱρμὸς *«Ἀσπόρου συλλήψεως».*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ἅγιος Κύριος»,* τὸ γ´ ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 3 *«Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην»* κ.λπ., Δόξα, *«Προκαθάρωμεν ἑαυτούς»,* Καὶ νῦν, *«Ὑπερευλογημένη»,* δοξολογία μεγάλη, *«Σήμερον σωτηρία».*

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ϛ´ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια *«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου *«Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός».*

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ ἐν τῷ Τριῳδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, *«Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν»* (Α´ Κορ. η´ 8-θ´ 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, *«Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου»* (Μτθ. κε´ 31-46).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ *«Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω»* καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. *1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρούσης ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ᾠῶν καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.*

2. Συμφώνως μὲ ἀρχαίας ἱστορικὰς καὶ λειτουργικὰς μαρτυρίας (καὶ δὴ κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα τοῦ ἁγίου Φωτίου τοῦ μεγάλου) ἡ πα-

ροῦσα ἑβδομὰς ἦτο κάποτε αὐστηρῶς νηστήσιμος ὡς πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς νηστείας.

3. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ Τριῳδίου §13.

Σημείωσις. *Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἁγίαν Φιλοθέην ναοὺς ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῆς τοῦ Τριῳδίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Φεβρ. 10 §§3-5.*

20. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον *«Εὐφραινέσθω»·* κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου *«Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός»·* μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ὥρας, ἡ εὐχὴ τῆς (μικρᾶς) ἀπολύσεως *«Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικὰ δύο *«Ἥμαρτον, Κύριε, ὁ Θεός μου», «Πρόφθασον, Κύριε, ἐξελοῦ με»,* τῶν ἀσωμάτων ἓν *«Χορείας ἀσωμάτων»* καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρ. 20) προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Δεῦρο, ψυχή μου».*

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ *«Φῶς ἱλαρόν»,* τὸ προκείμενον *«Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε»* καὶ τὸ *«Καταξίωσον».*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου *«Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν»* δίς, τὸ ὁμόηχον α΄ μαρτυρικὸν *«Μάρτυρες Κυρίου»* ἅπαξ, εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».*

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος *«Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»,* Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον *«Τῇ ἀνατραφείσῃ»* (βλ. εἰς Ὡρολόγιον). Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* ἀπολυτίκιον *«Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»,* Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, *«Τῇ ἀνατραφείσῃ».*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, [μετὰ τὴν α΄ στιχολ.] τὰ κατανυκτικὰ τῆς Δευτέρας τοῦ γ΄ ἤχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου), ἀλλὰ πρὸ τοῦ θεοτοκίου εἰς τὸ Δόξα λέγομεν τὸ μαρτυρικὸν *«Τὸ εὔψυχον τῆς καρτερίας»·* εἶτα [μετὰ τὴν β΄ στιχολ.] τὸ κάθισμα τοῦ Τριῳδίου (δὶς) μετὰ τοῦ θεοτοκίου (Δευτέρας τυρινῆς).

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριῴδιοι κανόνες τοῦ Τριῳδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριῴδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α´, η´ καὶ θ´)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἱρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Ἐπειδὴ δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐν τέλει τῆς γ´ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἱρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου *«Στερέωσον ἡμᾶς»*, αἴτησις καὶ τὰ μεσῴδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἐν τέλει τῆς ϛ´ ᾠδῆς ψάλλεται ὁ εἱρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου *«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων»*, αἴτησις, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον· εἰς τὸ *«Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν»*, ὁ εἱρμὸς τῆς η´ ᾠδῆς τοῦ β´ τριῳδίου *«Ὕμνον σοι προσφέρομεν»*, *«Τὴν τιμιωτέραν»*, ὁ εἱρμὸς τῆς θ´ ᾠδῆς τοῦ β´ τριῳδίου *«Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν»* καὶ τὸ *«Ἄξιον ἐστίν»*.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ (τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἄνευ τοῦ θεοτοκίου καὶ τὸ) τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. *«Σοὶ δόξα πρέπει»*, ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὡς συνήθως ἐν ταῖς ἁπλαῖς καθημεριναῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, *«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι»*, τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον *«Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»*, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον αὐτοῦ θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου *«Ὅτι πάντων ὑπάρχεις»* (βλέπε εἰς Ὡρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «τῶν καθημερινῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια *«Τῶν οὐρανίων στρατιῶν»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον [*«Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ»* καὶ] *«Προστασία τῶν χριστιανῶν»*. Ἀπόστολος: Δευτ. τυροφάγου (Γ´ Ἰω. 1-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. ιθ´ 29-40, κβ´ 7-39). Κοινωνικὸν *«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους»*, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

21. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ´ αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἰεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἀπὸ σχολαστικῶν († 577).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς δεσποτικὰ 2, τοῦ προδρόμου προσόμοιον ἓν καὶ τοῦ Μηναίου ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον *«Ὅλος ὁ βίος μου»*· εἰς τὸν στίχον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος *«Μνήμη δικαίου»*, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον *«Θείας γεγόναμεν κοινωνοί»* (βλ. εἰς Ὡρολόγιον).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀπολυτίκιον *«Μνήμη δικαίου»*, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον *«Θείας γεγόναμεν κοινωνοί»*. Καθίσματα τῆς ἡμέρας ὡς ἐσημειώθησαν χθές. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριῴδιοι κανόνες τοῦ Τριῳδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριῴδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς η΄ καὶ θ΄)· εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἱρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Εἰς τὴν β΄ ᾠδὴν λέγομεν μόνον τὰ δύο τριῴδια προτάσσοντες αὐτῶν τὸν εἱρμὸν τοῦ α΄· *«Ὡς ὄμβρος ἐπ᾽ ἄγρωστιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ῥήματά μου»* (ὁ δὲ εἰς τὸ τέλος αὐτῶν εἱρμὸς τοῦ β΄ τριῳδίου παραλείπεται). Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἱρμοὶ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν σημειωθεῖσαν χθὲς τάξιν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἀπολυτίκιον *«Μνήμη δικαίου»*, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον *«Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε»* (βλέπε εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια, ἦχος β΄, Τρίτη πρωί).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια *«Μνήμη δικαίου»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον [*«Προφῆτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε»* καὶ] *«Προστασία τῶν χριστιανῶν»*. Ἀπόστολος: Τρίτης τυρινῆς (Ἰούδα 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως (Λκ. κβ΄ 39-42, 45-κγ΄ 1). Κοινωνικὸν *«Εἰς μνημόσυνον»*, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

22. Τετάρτη τῆς τυρινῆς. Ἡ εὕρεσις τῶν ἱ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εἰς τὴν θ΄. Τὰ συνήθη τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἑσπέρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς σταυρώσιμα δύο καὶ τῆς Θεοτόκου ἕν, καὶ ἐκ τοῦ μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον σταυροθεοτοκίον. Ἄνευ εἰσόδου *«Φῶς ἱλαρὸν»* καὶ ψάλλεται, ἀντὶ τοῦ συνήθους προκειμένου, εἰς ἦχον πλ. β΄ τὸ *«Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια»* ἐκ τρίτου, εἰς στίχους τὸ μὲν β΄ *«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστίν»*, τὸ δὲ γ΄ *«[Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ] Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».* Εὐθὺς τὸ *«Καταξίωσον»* κ.λπ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. *«Νῦν ἀπολύεις»,* τρισάγιον κ.λπ. καὶ οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια *«Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ»,* κ.τ.λ.. Εἶτα *«Κύριε, ἐλέησον»* (μ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, *«Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»,* ὁ ἱερεὺς *«Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ»,* αἱ 3 μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραὶμ καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντὶ τοῦ *«Θεὸς Κύριος»,* τὸ *«Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια»* τετράκις εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος (γ΄) μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ *«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει»* κ.λπ., καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ γ΄ ἤχου *«Τριὰς ὁμοούσιε»,* μὲ κατάληξιν εἰς τὸ μὲν πρῶτον *«δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς»,* εἰς τὸ δεύτερον *«πρεσβείαις τοῦ ἁγίου* (τοῦ ναοῦ) *σῶσον ἡμᾶς»,* εἰς δὲ τὸ τρίτον *«διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς».* Καθίσματα [μετὰ τὴν α΄ στιχολ. τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ τῆς Παρακλητικῆς δύο σταυρώσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· εἶτα [μετὰ τὴν β΄ στιχολ.] τὰ τοῦ Τριῳδίου (Τετάρτης τυρινῆς). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ οἱ κανόνες ὡς ἑξῆς· λέγομεν τὸν α΄ κανόνα τῆς Παρακλητικῆς (μετὰ τῶν εἱρμῶν), τὸν τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἱρμῶν) καὶ τὸν τοῦ Τριῳδίου (ἄνευ εἱρμῶν), ἀλλὰ εἰς τὰς ᾠδὰς γ΄ η΄ καὶ θ΄ (καταλιμπάνονται ἡ Παρακλητικὴ καὶ τὸ Μηναῖον καὶ) λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Τριῳδίου (μετὰ τῶν εἱρμῶν) μαζὶ μὲ τοὺς δύο συναπτομένους τριῳδίους κανόνας. Ἐν τέλει τῆς γ΄ ᾠδῆς ὁ εἱρμὸς *«Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν»* (ὅλοι οἱ εἱρμοὶ σήμερον ψάλλονται ἀπὸ τὸ Τριῴδιον), αἴτησις καὶ τὸ μεσῴδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου

μετὰ τοῦ σταυροθεοτοκίου· ἐν τέλει τῆς ϛ΄ ᾠδῆς ὁ εἱρμὸς *«Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην»,* αἴτησις, ἀντὶ κοντακίου τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου *«Τῶν ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην»* (βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, ἦχος γ΄, Τετάρτη πρωὶ) καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ *«Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν»,* ὁ ἐν τέλει τῆς η΄ ᾠδῆς εἱρμὸς *«Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ»· «Τὴν τιμιωτέραν»,* ὁ ἐν τέλει τῆς θ΄ ᾠδῆς εἱρμὸς *«Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ»* καὶ τὸ *«Ἄξιον ἐστί».* Μετὰ τὴν αἴτησιν, ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ γ΄ ἤχου ἐκ τοῦ Τριῳδίου *«Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου»* (τρὶς) μὲ κατάληξιν εἰς μὲν τὸ α΄ *«Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με»,* εἰς τὸ β΄ *«Πρεσβείαις τοῦ ἁγίου* (τοῦ ναοῦ) *καὶ σῶσόν με»,* εἰς δὲ τὸ γ΄ *«Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με».* [Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἴνων.] Εἶτα *«Σοὶ δόξα πρέπει»,* ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. *«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι»,* τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον *«Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες».* Εἶτα *«Κύριε, ἐλέησον»* (μ΄) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ εὐθὺς *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν»* (γ΄) καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὧραι α΄, γ΄ καὶ ϛ΄, ἀκριβῶς ὡς ἔχουν ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, ἀλλὰ τὰ τροπάρια αὐτῶν λέγονται χῦμα. Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῆς ϛ΄ ὥρας *«Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν»,* τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, ἡ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκείμενον, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· εἶτα *«Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν»,* ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ϛ΄ ὥρας, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν *«Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων»* ἡ (μεγάλη) ἀπόλυσις.

Εἴδησις. *Κατ᾽ ἔθος τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπικρατῆσαν εἰς ἅπασαν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς παρούσης τυρινῆς ἑβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία (Χρυσοστόμου) οὔτε τοιαύτη προηγιασμένων θείων δώρων τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχῃ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, ὁπότε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριῳδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.*

23. Πέμπτη τῆς τυρινῆς. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας ἀναγινώσκεται ἡ ἐν τῷ Τριῳδίῳ προφητεία μετὰ τοῦ ἐν τέλει αὐτῆς προκειμένου. Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὰ καθίσματα τῶν στιχολογιῶν, οἱ κανόνες ὡς ἑξῆς· οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς (μὲ τοὺς εἱρμοὺς τοῦ α΄) καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (ἄνευ εἱρμῶν), ἀλλ᾽ εἰς τὰς ᾠδὰς δ΄, η΄ καὶ θ΄ λέγομεν μόνον τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἱρμῶν) καὶ τοὺς κανόνας τῶν δύο τριῳδίων, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῆς προλαβούσης Δευτέρας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς τυρινῆς (Ἰούδα 11-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης τῆς τυρινῆς (Λκ. κγ΄ 1-31, 33, 44-45).

24. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς. Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνείᾳ τῆς α΄ καὶ β΄ εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν α΄ στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, ἑσπέρια στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 *«Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή»* κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ *«Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν»*, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον α΄ θεοτοκίον *«Τίς μὴ μακαρίσει σε»*.

ΕΙΣΟΔΟΣ, *«Φῶς ἱλαρόν»*, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ (ζήτει ταῦτα μετὰ τὸν ὄρθρον τῆς 24ης καὶ πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης τοῦ μηνὸς) στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου 3, *«Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν»* κ.λπ. ἀνὰ μίαν, μὲ στίχους εἰς μὲν τὸ β΄ *«Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου»*, εἰς δὲ τὸ γ΄ *«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν»*, Δόξα, τὸ ἐν συνεχείᾳ ἰδιόμελον *«Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν»*, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον *«Χαῖρε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν»* (ζήτει αὐτὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἀρχικοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 24ης).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ *«Ἐκ γῆς ἀνατείλασα»*, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον»*.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμὸν (ψάλλε, εἰ βούλει, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων ἰδιόμελον *«Ἡ πρῴην ἐπὶ πίνακι»,* Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου»*), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον *«Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».*

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* ἀπολυτίκιον *«Ἐκ γῆς ἀνατείλασα»,* Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον».*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ κείμενα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ἐν ᾗ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ´ ἑβδ. Λουκᾶ, *«Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ»* (Λκ. ζ´ 17-30).

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ προδρόμου ἄνευ τῶν εἱρμῶν· ἀπὸ γ´ καὶ ς´ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἱρμοὶ *«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἅπας γηγενής».*

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια *«Ἐκ γῆς ἀνατείλασα»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον *«Προστασία».*

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε´ ἐπιστ., *«Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι»* (Β´ Κορ. δ´ 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ´ ἑβδ. Ματθ., *«Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ»* (Μτθ. ια´ 2-15).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ *«Εἰς μνημόσυνον»* καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

25. Σάββατον τῆς τυρινῆς. † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου († 335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θρᾴκῃ.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναίου).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καὶ νῦν τῶν ἑσπερίων τὸ α´ θεοτοκίον τοῦ ἤχου *«Πῶς μὴ θαυμάσωμεν»*· ἄνευ εἰσόδου, *«Φῶς ἱλαρόν»,* τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ μετ᾽ αὐτὸ ἕτερον προκείμενον, τὸ *«Καταξίωσον»* κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριῳδίου· καταβασίαι οἱ εἱρμοὶ τοῦ κανόνος *«Ἆσμα ἀναπέμψωμεν»*· *«Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα»*· οἱ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Καὶ νῦν, *«Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...»*· δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια *«Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον *«Προστασία»*. Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. κζ´ ἑβδ. ἐπιστ., *«Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος»* (Γαλ. ε´ 22-ς´ 2)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, *«Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην»* (Μτθ. ς´ 1-13). Κοινωνικὸν *«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι»*.

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κάλφα ἐν Κων/πόλει († 1575). Ἦχος δ´, ἑωθινὸν δ´ (τυπικὸν Τριῳδίου §§14-16).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον *«Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»*· κοντάκιον *«Ὡς εὐσεβείας κήρυκας»*.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ *«ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»*, ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριῳδίου 4, Δόξα, *«Ἐκάθισεν Ἀδάμ»*, Καὶ νῦν, *«Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ»*.

ΕΙΣΟΔΟΣ, *«Φῶς ἱλαρόν»,* τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, *«Ἐξεβλήθη Ἀδάμ»*, Καὶ νῦν, *«Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου»*.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ *«Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»*, Δόξα, Καὶ νῦν, *«Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον»*. Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον *«Ἥλιος ἀκτῖνας»*, Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Μυστικῶς ἀνυ-*

μνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ *«Ἄξιον ἐστί»*, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια *«Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε»* κ.λπ..

Εἴδησις. *Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, α΄ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων (Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ).*

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον εἰς τὸ *«Θεὸς Κύριος»* τὸ ἀπολυτίκιον *«Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»*, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, *«Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον»*. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος *«Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος»*.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα *«Τῆς μετανοίας»* κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ μεσῴδια καθίσματα τοῦ Τριῳδίου· ἀφ᾽ ϛ΄ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἱρμοὶ *«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας»*· *«Τὴν τιμιωτέραν»*, ὁ εἱρμὸς *«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον»*.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ *«Ἅγιος Κύριος»*, τὸ δ΄ ἀναστάσιμον *«Ταῖς ἀρεταῖς»* καὶ τοῦ Τριῳδίου *«Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε»* καὶ *«Ἀποικισθέντες, Κύριε»*, ὅ ἐστι καὶ θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα 3, *«Οἴμοι! ὁ Ἀδὰμ»* κ.λπ. –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριῳδίου *«Ἔφθασε καιρός»*, Καὶ νῦν, *«Ὑπερευλογημένη»*, δοξολογία μεγάλη, *«Σήμερον σωτηρία»*.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ϛ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια *«Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»* καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου *«Τῆς σοφίας ὁδηγέ»*.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ ἐν τῷ Τριῳδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. τῆς τυρι-

νῆς, *«Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία»* (Ῥωμ. ιγ´ 11-ιδ´ 4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, *«Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν»* (Μτθ. ϛ´ 14-21).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ *«Αἰνεῖτε»· «Εἴδομεν τὸ φῶς»* καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον *«Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως»·* κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου *«Τῆς σοφίας, ὁδηγέ».*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου).

ΕΙΣ ΤΟ *«ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ»* (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου *«Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς»* τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ´ ἤχου (ζήτει αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου) *«Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι»* κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 *«Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα»* κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρ. 27) ἕτερα 3 *«Κατ᾽ εἰκόνα γενόμενος»* κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον *«Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον».*

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ (ἥ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκείμενα), *«Φῶς ἱλαρὸν»* καὶ τὸ μέγα προκείμενον *«Μὴ ἀποστρέψῃς»,* κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξιν.

Ἡ ἐκτενὴς *«Εἴπωμεν πάντες», «Καταξίωσον»* καὶ τὰ λοιπά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου *«Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου»* δὶς καὶ τὸ μαρτυρικὸν *«Ὁ ἐνδοξαζόμενος»* ἅπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον *«Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις».*

«Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., *«Ὅτι σοῦ ἐστίν»,* οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια *«Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ»,* κ.λπ.· *«Κύριε, ἐλέησον»* (μ´), Δόξα, Καὶ νῦν, *«Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»·* ὁ ἱερεὺς *«Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ»,* αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραὶμ *«Κύριε καὶ δέσποτα»,* καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις *«Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν»* (ἐν ᾗ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἑπομένης ἡμέρας), ἀλλὰ πρὸ τοῦ *«Δι᾽ εὐχῶν»* ὁ β´ χορὸς ψάλλει τὸ *«Πάντων προστατεύεις, ἀ-*

γαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ *«Δι᾽ εὐχῶν»* (τυπικὸν Τριῳδίου §17).

Εἴδησις. *Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικοὺς ἑσπερινοὺς καὶ τῶν ἑπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένων τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἤχων ἑκάστης ἑβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριῳδίου.*

27. † Καθαρὰ Δευτέρα. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († η´ αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

Ἄρχεται ἡ ἁγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ (παραλειπομένου τοῦ μεσονυκτικοῦ «διὰ τὴν τῆς ἑσπέρας παράκλησιν»). **Εἰς τὸν ὄρθρον.** Ὁ ἱερεύς· *«Εὐλογητὸς ὁ Θεός»*, *«Βασιλεῦ οὐράνιε»*, τρισάγιον κ.τ.λ., *«Ὅτι σοῦ ἐστί»*, *«Κύριε, ἐλέησον»* (ιβ´), Δόξα, Καὶ νῦν, *«Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»*, καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθὺς* *«Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ»*, ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἑξάψαλμον. Τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις *«Ὅτι πρέπει σοι»*.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος (δ´ ἦχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ *«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει»* κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, μεθ᾽ ὃ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου τριαδικοὺς ὕμνους** τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

---

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια *«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»* κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ὡς σύνηθες· [ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ καλούμενοι βασιλικοὶ ψαλμοὶ (19 καὶ 20) ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

** Ἰστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὕμνων γίνεται ὡς ἑξῆς. Τοῦ 1ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: *«προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς»*. Τρίτη: *«πρεσβείαις τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς»*. Τετάρτη καὶ Παρασκευή: *«δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς»*. Πέμπτη: *«πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς»*).

Τοῦ 2ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. *«πρεσβείαις τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς»* ἢ *«πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου...»* ἢ *«πρεσβείαις τῶν μαρτύρων...»* ἢ *«πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς»* κ.λπ.). Ἂν ὅμως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορ-

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α´ στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (Δευτέρας τοῦ δ´ ἤχου, ἅ περ ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριῳδίου). Εἰς τὴν β´ καὶ γ´ στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριῳδίου (Δευτέρας α´ ἑβδομάδος *«Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ»*, κ.λπ.).

Ὁ ν´ ψαλμὸς χῦμα, τὸ *«Σῶσον, ὁ Θεός»*, *«Κύριε, ἐλέησον»* (ιβ´) καὶ ἡ ἐκφώνησις *«Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς»*.

ΚΑΝΟΝΕΣ. Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἐννέα βιβλικαὶ ᾠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἶτα ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προϋμνίου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἑξῆς· εἰς ὅσας ᾠδὰς ὑπάρχουν τριῴδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἱρμῶν αὐτοῦ καὶ ἕπονται τὰ τριῴδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ᾠδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ´ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἱρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἂν μετὰ τὸ Μηναῖον ἀνεγνώσθησαν τριῴδια, τότε ψάλλεται ὁ εἱρμὸς τοῦ β´ τριῳδίου), αἴτησις, ἐκφώνησις *«Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»* καὶ τὸ μεσῴδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ (Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς ς´ ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριῳδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἱρμὸς αὐτῆς, αἴτησις καὶ ἐκφώνησις *«Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς»*. Εἶτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η´ ᾠδῇ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν *«Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»*)

Εἰς τὸ *«Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν»* ὁ εἱρμὸς τῆς η´ ᾠδῆς τοῦ β´ τριῳδίου, *«Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα»* καὶ στιχολογοῦμεν *«Τὴν τιμιωτέραν»*· εἶτα ὁ εἱρμὸς τῆς θ´ ᾠδῆς τοῦ β´ τριῳδίου

τῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α´, πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὔσης καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καθ' ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μὲ τὸ *«πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς»*.

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὕμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀείποτε μὲ τὸ *«διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς»*.

καὶ τὸ *«Ἄξιον ἐστίν»*. Αἴτησις, καὶ ἐκφώνησις *«Ὅτι σὲ αἰνοῦσι»*.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ ἐξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἴνων] στιχηρὰ αἴνων δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς *«Σοὶ δόξα πρέπει»* καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς *«Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν»* κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου δὶς καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ (Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον *«Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία»*, κ.τ.λ.).

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., *«Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες»*, *«Κύριε, ἐλέησον»* (μ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, *«Τὴν τιμιωτέραν»*, *«Ἐν ὀνόματι Κυρίου»*· ὁ ἱερεὺς *«Ὁ ὢν εὐλογητός»*, τὸ *«Ἐπουράνιε βασιλεῦ»*, αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγ. Ἐφραὶμ *«Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου»* καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

ΑΙ ΩΡΑΙ, ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν»* γ΄, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Ὡρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἑκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ΄ ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια *«Βλέπων ὁ λῃστὴς»* κ.λπ., τὸ *«Κύριε, ἐλέησον»* (μ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, *«Τὴν τιμιωτέραν»*, *«Ἐν ὀνόματι Κυρίου»*, ὁ ἱερεὺς *«Δι' εὐχῶν»*, αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς *«Κύριε καὶ δέσποτα»* καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἦχον πλ. δ΄ τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφυμνίου εἰς ἕκαστον στίχον τὸ *«Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου»*, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ Ὡρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια *«Χορὸς ὁ ἐπουράνιος»* κ.λπ., Καὶ νῦν, *«Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν»*, τὸ *«Ἄνες,*

---

* Ἰστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ *«σῶσον ἡμᾶς»*, ἀλλὰ μὲ τὸ *«καὶ σῶσόν με»* (π.χ. *«πρεσβείαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσόν με»*, τὸ δὲ γ΄ πάντοτε μὲ τὸ *«πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με»*.

ἄφες», τὸ *«Πάτερ ἡμῶν»,* ὁ ἱερεὺς *«Ὅτι σοῦ ἐστί»,* καὶ τὰ κοντάκια *«Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης»,* τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν ϛ΄ ᾠδὴν τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον *«Μετὰ τῶν ἁγίων»,* Καὶ νῦν, θεοτοκίον *«Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον»* (μ΄), *«Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον»* (γ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, *«Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»,* ὁ ἱερεὺς *«Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς»,* αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, μεθ᾽ ἃς ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινός (ἄνευ προηγιασμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετανοίας εὐθὺς *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν»* γ΄ καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου].

ΕΙΣ ΤΟ *«ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ».* Ἑσπέρια, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου 3 (σήμερον *«Πᾶσαν ἁμαρτίαν»* κ.λπ.) καὶ 3 τοῦ ἁγίου τῆς ἑπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου (σήμερον τῆς 28ης Φεβρ. *«Τῆς μακαριότητος»* κ.λπ.), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἑκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος).

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ *«Φῶς ἱλαρόν»,* ὁ ἱερεὺς *«Ἑσπέρας»,* ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, τὸ *«Καταξίωσον»,* ὁ ἱερεὺς *«Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν»* κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ἅπαντα τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. *«Νῦν ἀπολύεις»,* τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἦχον πλ. α΄ τὰ τροπάρια *«Θεοτόκε παρθένε»* κ.λπ. (τὸ τελευταῖον κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. λέγεται χῦμα), τὸ *«Κύριε, ἐλέησον»* (μ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, *«Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»,* ὁ ἱερεὺς *«Ὁ ὢν εὐλογητός»,* τὸ *«Ἐπουράνιε βασιλεῦ»,* αἱ 3 μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς οἰκείας εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ *«Κύριε, ἐλέησον»* (ιβ΄), *«Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου»* τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ΄ (33) *«Εὐλογήσω τὸν Κύριον»* καὶ ρμδ΄ (144) *«Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου»* καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἑπομένης ἡμέρας).

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τάξιν· μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμῆμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἱρμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τὰ τροπάρια ἑκάστης ᾠδῆς μὲ στίχον *«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με»,* Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α´ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ *«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»,* ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας *«Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε»* Λκ. κα´ 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ *«Δι᾽ εὐχῶν»* ψάλλεται τὸ τροπάριον *«Πάντων προστατεύεις»* (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας τὸ *«Σφαγήν σου τὴν ἄδικον»*).

Εἰδήσεις. *1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου* «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» *ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον* «Ὅσιοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» *καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἔτι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὗ τινος ἐψάλη ὁ ἑσπερινός, εἶναι ἑορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).*

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ κείμενα τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἕτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν», *λέγονται τὴν ἑσπέραν ἑκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν* «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» *κ.λπ..*

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ψάλλονται μόνον τὴν α´ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

28. Τρίτη. Βασιλείου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου ἱερομάρτυρος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 457), Κυράννης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ († 1751).

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν (ὅ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὧραι καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἑπομένης ἄνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριῳδίου §§ 18 καὶ 19).

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β´ τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων *«Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην»* (Μτθ. ϛ´ 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγήν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἑκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἑβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὡρῶν καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α΄ ἑβδομάδα.

2. Ὁ ἑσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἑκάστῃ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (τυπικὸν Τριῳδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικὰ εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεσις προηγιασμένης καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ, πλὴν βεβαίως Σαββάτου, Κυριακῆς, τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

3. Αἱ μνῆμαι ἑορταζομένων ἁγίων, αἱ ὁποῖαι συμπίπτουν ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, εἶναι ὀρθότερον νὰ μετατίθενται ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, συμφώνως μὲ τοὺς μθ΄ καὶ να΄ κανόνας τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου (ἔτους 360). Ἐξαιροῦνται αἱ μνῆμαι τοῦ ἁγ. Χαραλάμπους (10 Φεβρ.), τοῦ Προδρόμου (24 Φεβρ.) καὶ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα (9 Μαρτίου).

4. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελουμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

29. Τετάρτη. Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὡρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προδεδήλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*» ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*», μεθ' ὃ ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ ἱερεὺς «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρὶς καὶ ὁ προοιμιακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ιη΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»).

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Νηστεύοντες, ἀδελφοί*» δίς, τὸ μαρτυρικὸν «*Εἴ τις ἀρετὴ*» ἅπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «*Φεγγοβόλους ὑμᾶς*» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Μαρτίου 1) ἕτερα 3 «*Πρότερον ἀσκήσασα*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον προσόμοιον «*Πηγήν σε γινώσκομεν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, *«Φῶς ἱλαρὸν»* ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς *«Ἑσπέρας»*, ὁ ἀναγνώστης *«Προκείμενον»* κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς *«Κέλευσον»*· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ *«Σοφία, ὀρθοί»*, στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν *«Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι»*· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β´ ἀνάγνωσμα (Παροιμιῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τὸ *«Κατευθυνθήτω»*, ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἑκάστην πλευρὰν τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸν λαὸν λέγει πάλιν τὸ τελευταῖον *«Κατευθυνθήτω»* μέχρι τοῦ *«ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου»*, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορός. (Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἑβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.) Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ *«Εἴπωμεν πάντες»*.

Καθεξῆς τὰ τῶν κατηχουμένων κ.λπ., καὶ ἐκφώνησις *«Κατὰ τὴν δωρεάν»*· ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ *«Νῦν αἱ δυνάμεις»* ἄχρι τοῦ *«ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης»*, ἔνθα γίνεται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εἴσοδος τῶν προηγιασμένων θείων δώρων· εἶτα συνεχίζεται τὸ τροπάριον ἀπὸ τοῦ *«Ἰδοὺ θυσία μυστική»*.

Εἶτα *«Πληρώσωμεν»* κ.λπ., *«Καὶ καταξίωσον»*, *«Πάτερ ἡμῶν»*, *«Πρόσσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια»*, *«Εἷς ἅγιος»*.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ *«Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος»*.

Εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται εἱρμολογικῶς εἰς ἦχον β´ τὸ ἑξῆς· *«Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια»*. Μετὰ τὸ *«Πάντοτε νῦν καὶ ἀεί»*, ὁ χορὸς τὸ *«Πληρωθήτω»*.

Ὀπισθάμβωνος εὐχὴ *«Δέσποτα παντοκράτορ»*· *«Εἴη τὸ ὄνομα»* γ´, *«Εὐλογία Κυρίου»*, καὶ ἡ ἀπόλυσις (ἐν ᾗ μνημο-

νεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἑπομένης ἡμέρας), ἀλλὰ πρὸ τοῦ *«Δι᾽ εὐχῶν»* διανέμεται τὸ ἀντίδωρον, ἐνῷ ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ´ (33) *«Εὐλογήσω τὸν Κύριον»* καὶ ρμδ´ (144) *«Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου»*, καὶ εἶτα τὸ «Δι᾽ εὐχῶν».

Εἴδησις. *Τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἁγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ἡ πρώτη εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου ψάλλονται τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπαύριον.*

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ´ τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων *«Ἔχετε πίστιν Θεοῦ»* (Μρ. ια´ 23-26, Μτθ. ζ´ 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν *«Πάντων προστατεύεις»*.